

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Monika Koba

SSN Marian Kocon

w sprawie z wniosku B. N.

przy uczestnictwie "P." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., D. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. i B. Z.

o zniesienie współwłasności nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 27 listopada 2019 r.,

zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 9 kwietnia 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 marca 2018 r. Sąd Okręgowy w P., po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez wnioskodawczynię B. N. i uczestnika postępowania „D.” Sp. z o.o. w W. od postanowienia Sądu Rejonowego w P. z dnia 12 września 2017 r., uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania odwoławczego. Podstawę dla orzeczenia przez Sąd drugiej instancji był art. 386 § 4 k.p.c. ze względu na nierozpoznanie przez Sąd Rejonowy istoty sprawy. Rozważenia przy ponownym rozpoznaniu sprawy wymaga w

szczegółności kwestia dopłat i spłat towarzyszących zniesieniu współwłasności, co stanowi integralną część orzeczenia w tym przedmiocie (art. 212 § 3 k.c.), z ustaleniem wartości przyznanej części nieruchomości, oznaczeniem wysokości ewentualnych dopłat pieniężnych i terminu ich płatności wraz z odsetkami za opóźnienie. Ustalenia te będą wymagać powołania w sprawie biegłego. Podjęte czynności mogą wpłynąć, zdaniem Sądu Okręgowego na ponowne rozważenie argumentów odnoszących się do sposobu zniesienia współwłasności.

Postanowieniu z dnia 23 marca 2018 r. towarzyszy postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 9 kwietnia 2018 r., oddalające wniosek wnioskodawczynie o uzupełnienie tego poprzedniego postanowienia. Wniosek ten, oparty na zastosowaniu w sprawie art. 351 § 1 w związku z art. 361 k.p.c. podlegał oddaleniu, z braku przesłanek zawartych w tych przepisach w odniesieniu do powołanego postanowienia z dnia 23 marca 2018 r.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 9 kwietnia 2018 r. wnioskodawczynie zarzuciła Sądowi Okręgowemu naruszenie tym postanowieniem art. 45 ust. 1 Konstytucji, art. 316 w związku z art. 325, art. 351, art. 361, art. 391 § 1, art. 516, art. 618 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Dnia 7 listopada 2019 r. weszła w życie obszerna nowelizacja Kodeksu postępowania cywilnego z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1469), w tym uchylony został art. 394¹ § 2. Przepis ten był podstawą wniesionego zażalenia. Z uwagi jednak na treść art. 9 ust. 4 ustawy nowelizującej, do rozpoznania środków odwoławczych wniesionych i nierozpoznanych przed dniem wejścia w życie tej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Mimo to zażalenie podlega oddaleniu, gdyż postanowienie o odmowie uzupełnienia wyroku, o którym mowa w zażaleniu, w związku z uchyleniem wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania nie stanowi orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie. Nie podlega więc zażaleniu, o którym mowa w dotychczasowym art. 394¹ § 2 k.p.c. W kwestiach podnoszonych przez skarżącą w zażaleniu, na gruncie odpowiednich innych

zażaleń wypowiadał się Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 21 marca 2019 r. w sprawach o sygn. akt: II CZ 107/18, II CZ 112/18 i II CZ 113/18.

Mając to na uwadze należało na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 398²¹ k.p.c. orzec jak w postanowieniu.

jw